«جوجه تیغی» بهرام افشاری

نمایش «چه کسی جوجه تیغی را کشت» به نویسندگی و کارگردانی بهرام افشاری در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه می‌رود. روابط عمومی این نمایش خبر داد، این نمایش با طراحی، نویسندگی و بازی بهرام افشاری، همراهی تینو صالحی و تهیه‌کنندگی محمد قدس، اردیبهشت روی صحنه پردیس تئاتر شهرزاد می‌رود.

«دسته دختران» پروانه نمایش گرفت

شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی با صدور پروانه نمایش سه فیلم سینمایی موافقت کرد. روابط عمومی سازمان امور سینمایی و سمعی بصری خبر داد برای فیلم‌های «دسته دختران» به تهیه‌کنندگی محمدرضا منصوری و کارگردانی منیر قیدی، «میان صخره‌ها» به تهیه‌کنندگی محمد احمدی و کارگردانی مختار عبداللهی و «احمد به تنهایی» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی حسین مهکام پروانه نمایش صادر شد.

پشت پرده بیانیه زنان سینماگر

شما یک جواز شرافت آذر شیوا نداشتید

گروه ادبیات و هنر

شکستن سکوت چند سینماگر زن درباره رفتارهای خشن و تعرض برخی سینماگران مرد در این چند وقت اخیر به حاشیه و بحران تازه سینمای ایران تبدیل شد و به‌شدت آن را تحت‌الشعاع قرار داد. این جریان که با نگاهی به Me Too Movement در جهان جرأت و جسارت یافت، مدتی قبل با بیانیه برخی سینماگران زن قوت پیدا کرد. با وجود این جریان که قطعا نیاز به تامل و بررسی و رسیدگی دقیق و موشکافانه و در صورت وقوع تخلفات و جرایم اخلاقی، نیاز به برخورد جدی و قانونی دارد، اما تقریبا همزمان با شدت‌گرفتن آن، برخی اظهارات هم در نقیض آن مطرح شده است. در چنین شرایطی حتی ملاحظات خانه سینما که به بیانیه‌ای محتاط و اما و اگری در این زمینه بسنده کرده و ورود نکردن واضح و صریح وزارت ارشاد و سازمان سینمایی هم قابل بررسی است و نشان می‌دهد با جریانی روبه‌رو هستیم که با صراحت و قاطعیت و یکسویه نمی‌توان درباره آن صحبت کرد.

احمد میراحسان، نویسنده و منتقد سرشناس و معتبر سینما آخرین چهره موجهی است که در یادداشتی جامع و تفصیلی، موضعی مقابل بیانیه جمعی از سینماگران زن دارد. او باوجود این‌که نوشته‌اش را با این جملات شروع می‌کند: «کدام آدم با اندک شرافتی است که از حرکت مشتی بانوی شریف در دفاع از جسم و روح و پاک‌جانی خود در برابر تجاوز سر تعظیم و همدلی فرود نیاورد و به زنان هموطنش که چنین پاکیزه‌خو و درست‌کردار و دلیر و پرآزرم می‌زیند فخر نفروشد.» اما در ادامه نقدهایی جدی و تحلیلی به این بیانیه وارد می‌کند و با دلیل و منطق آن روی سکه ماجرا را نشان می‌دهد. او با کاوش نشانه‌های تردیدانگیز و فضای سوداگرانه هیاهوی رسانه‌ای این بیانیه، نشانه‌های موید ناسالم بودن این حرکت بازیگران را مطرح کرد.

میراحسان با لحنی تند و در نقدی بسیار صریح، به مسیر متفاوت این بازیگران در همه سال‌های انقلاب اشاره کرد و از آنها پرسید: «آیا با این پیشینه (همان مسیر و نگاه مقابل نظام و انقلاب) عاقلانه نیست از خانم‌های بازیگر بپرسیم شما در این جهاد کجا بودید؟ چرا ۴۰ سال در جوانی خاموش نشستید و اکنون به کمک اربابان فساد، به یادتان افتاد از همین لذت گناه از سر گذرانده می‌توان سود جست تا ضربه بدتر به سینمای جمهوری اسلامی وارد کرد.»

میراحسان شاهد مثالی از تعهد و دغدغه زنده‌یاد فرج... سلحشور آورد که چند سال قبل، به فساد در سینمای ایران اشاره کرده بود اما با موجی از مخالف‌خوانی‌ها از سوی برخی بازیگران روبه‌رو شد. میراحسان در همین ارتباط نوشته است: «نمی‌شد با همان سلحشورها که برای پاکی سینما دل می‌سوزانند همراه شد اگر هدف واقعا پاکی بود؟ اما شما کارگردانان پاک سینما را با یکوت کردید، در فیلم ده‌نمکی بازی نکردید و تمام بدن‌تان را در اختیار همان‌ها قرار دادید که امروز متهم به باجگیری جنسی‌شان می‌کنید آن‌هم گویی اعتراض‌تان بیشتر صیغه است و نوع آزادش که هیچ اعتراض‌تان را برنمی‌انگیزد.»

این منتقد در بخشی دیگر از نوشته‌اش مطرح کرد: «شما یک جواز شرافت آذر شیوا، هنرپیشه معترض به فحشای سینما در دهه ۵۰ را نداشتید و اصلا با نمایش دروغین پاکی بر این فساد پرده ساتر افکندید، زیرا آن زمان هنوز فرمان از اربابان نرسیده و پروژه‌شان با واسطه بی‌بی‌سی کلید نخورده بود. از نوشته چیستا یثربی شرم نکردید؟ فرق‌تان با او هم‌سنخی شما با مردان شهوت‌ران بوده و بیمار روانی شدن او از تجاوز و باجگیری جنسی.»

اشاره‌های آتشین میراحسان به دو مورد آذر شیوا و چیستا یثربی است؛ یکی مربوط به سال‌های قبل از انقلاب که ستاره سینمای آن زمان در اعتراض به وضعیت نامناسب اخلاقی در فیلمفارسی، جلوی دانشگاه تهران بساط آدامس‌فروشی علم کرد. یثربی هم به عنوان نویسنده تئاتر و سینما و کارگردان، اخیرا در واکنشی به بیانیه سینماگران زن، از آزار و تعرضی در سال‌ها پیش گفت که هنگام کمک و دادخواهی، از سوی یکی از سینماگران زن در نطفه خاموش شد.

این نویسنده، کل این بیانیه و جریان را پارادوکس رندانه‌ای دانست که فارغ از درنظرگرفتن جرایم سنگین از سوی قوه قضاییه برای برخورد با متخلفان و مجرمان در این زمینه، نیازمند کارپژوهشی/ اجتهادی بزرگی است.

به‌جز واکنش کارشناسانه میراحسان، پولاد کیمیایی هم به‌تازگی با انتشار ویدئویی ضمن اعلام این نکته که با جنبش «می‌تو» مخالفتی ندارد، آن را ناخالص دانست و گفت: «به بعضی‌ها تجاوز نشده، خودشان خواسته‌اند و اتفاق افتاده و حالا ناگهان نقش دختر مظلوم را بازی می‌کنند.»

چند روز قبل هم محمدحسین فرحبخش، تهیه‌کننده سینما در گفت‌وگویی منکر وجود جریان آزار در سینما شد. او در بخشی از صحبت‌هایش گفت: «با دادن این بیانیه موافق نیستم و به نظرم این‌گونه مسائل اگر اتفاق افتاد باید در زمان وقوع خودش واکنش نشان داد نه این‌که ۱۰ سال از اتفاقی گذشته باشد و حرفی را به دروغ به کسی نسبت دهیم که فرد ثابت‌شده‌ای است و اهل این حواشی نیست.»

او ضمن اشاره به این نکته که سینما هم مثل جامعه از وجود آدم ناباب مستثنا نیست، گفت: «در این فهرست امضاکنندگان بیانیه برخی افراد با مقاصد سیاسی فعالیت دارند و حیثیت سینما را نشانه گرفته‌اند و نیم‌نگاهی هم به جشنواره کن دارند.»

پیشتر هم هنگامه حمیدزاده، یکی از بازیگران با انتشار پستی در صفحه شخصی‌اش در اینستاگرام با طرح نکته‌ای تازه نسبت به بیانیه برخی سینماگران زن واکنش نشان داده و نوشته بود: «بین اسامی افرادی که بیانیه می‌دهند نام کسانی دیده می‌شود که خودشان در پروژه‌های سینمایی از بدترین آزارگران روحی برای همجنس خودشان هستند، فقط جنس‌شان مؤنث است. آزارگران روحی چه مرد چه زن هیچ فرقی با هم ندارند.»

دانش اقباشاوی، از کارگردان‌های سینمای ایران و رئیس هیأت مدیره انجمن برنامه‌ریزان و دستیاران کارگردان هم چند روز قبل در یک گفت‌وگوی رادیویی، دریچه دیگری به این جریان گشود و تاکید کرد خشونت در سینما فقط محدود به زنان نیست. او گفت: «همه عوامل سینما باید در نهایت امنیت روانی و جانی و شخصیتی کار کنند. رسانه‌ها نباید به موضوع جنسیتی خشونت ضریب و اهمیت بیشتری قائل شوند در حالی که حفظ کرامت انسانی برای زنان و مردان و ایجاد استانداردهای حرفه‌ای مهم‌تر است.»

فارغ از بحث اقباشاوی که فارغ از جریان جنسیتی به وجود خشونت در سینما اذعان دارد، این شبهات و اما و اگرها نسبت به بیانیه سینماگران زن بر پیچیدگی ابعاد این جریان می‌افزاید. این‌که چرا هنوز این حرکت در حد بیانیه در فضای مجازی متوقف مانده و شکایتی رسمی علیه متهمان آزار جنسی صورت نگرفته، سوالی است که همین خانم‌های قربانی و امضاکنندگان این بیانیه باید به آن پاسخ دهند. سخنگوی دستگاه قضا هم روز گذشته گفت: «هرگونه تعقیب و تحقیق در اعمال منافی عفت از طریق دستگاه قضا ممنوع است، مگر این‌که جرم در آشکار و منظر عام صورت گرفته باشد یا شاکی خصوصی داشته باشد. تاکنون چون شکایتی درباره خشونت علیه بازیگران زن واصل نشده، دستگاه قضایی وارد نشده است.»

محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی هم به‌تازگی اعلام کرد هنوز هیچ خانم سینماگری در این مورد به سازمان سینمایی مراجعه نکرده است.

مدتی قبل انسیه خزعلی، معاون امور زنان و خانواده رئیس‌جمهور از زنان هنرمند در عرصه سینما برای طرح مشکلات در این زمینه دعوت کرد. او در آخرین توییت خود از برگزاری این نشست خبر داد و نوشت: «نشستی صمیمی با برخی هنرمندان سینماگری داشتیم که بیانیه را امضا کرده بودند. این عزیزان برای پشتیبانی از آسیب‌دیدگان معدود اتفاقات ناگوار این عرصه به میدان آمده بودند. البته این حساسیت بسیار خوب است حتی اگر چنین آزاری فقط نسبت به یک نفر باشد.»

اما ترانه علیدوستی به عنوان یکی از پنج نفر هیأت رسیدگی به اعتراضات زنان سینماگر درباره آزار و خشونت، دیدار زنان سینماگر با خزعلی را تکذیب کرد و نوشت: «تا جایی که هیأت در جریان است، زنان امضاکننده به دیدار کسی نرفته‌اند.» طبق شنیده‌های موثق اساسا این هیأت که شامل ترانه علیدوستی، هانیه توسلی، سمیه میرشمسی، غزاله معتمد و مارال جیرانی است، چندان هم به این دیدار و گفت وگوهای رسمی و راهگشا به این شکل تمایلی ندارند و حتی افرادی دیگر زنان سینماگر از جمله امضاکنندگان بیانیه را با اعمال فشارهایی از دیدار با خزعلی منع هم کرده‌اند.

از سوی دیگر شنیده می‌شود که سمیه میرشمسی به عنوان یکی از اعضای این کمیته پنج نفره و آغازکننده این جریان از مدتی قبل در ایران زندگی نمی‌کند و قصد مهاجرت دارد. کلیت فضا هم در این زمینه که تاکنون منجر به شکایتی رسمی نشده و فقط در حد هیاهوی رسانه‌ای در فضای مجازی باقی مانده تا حدود زیادی می‌تواند کل ماجرا را لوث کند و اهداف و انگیزه‌های سیاسی و تبلیغاتی پشت قضیه را پررنگ‌تر جلوه دهد. بنابراین باز نیازمند ورود جدی خانه سینما و سازمان سینمایی در این زمینه هستیم که چند و چون ماجرا و این جریان را با دقت و موشکافانه بررسی کند و ضمن برخورد جدی با تأدیب و مجازات معدود متخلفان که سینمای ایران را بدنام می‌کنند، با هرگونه جریان و جنبشی که این سینما را به گونه‌ای جدی‌تر مورد حمله قرار می‌دهند و اهدافی سیاسی را دنبال می‌کنند هم قاطعانه برخورد کند.

بشگاه

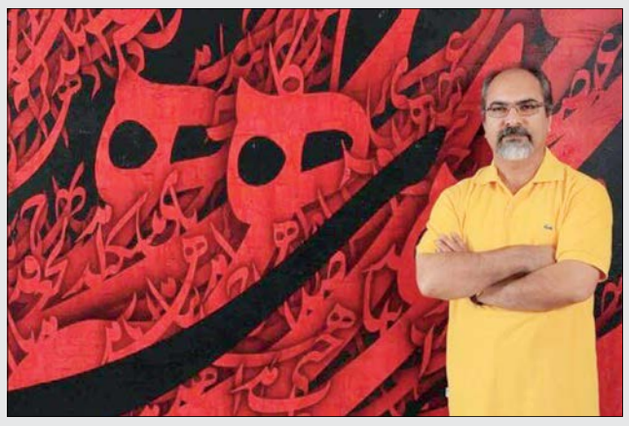

ساطی وصف ناشدنی در جان
رگی قلب‌ها زدوده و روح آدمی
استاد علی شیرازی نیز همین
ترکیب‌بندی‌های متفاوت و با
خته که بیننده از دیدن آنها سیر
مدت‌ها در ذهن مخاطب باقی
و رنگ‌های متنوع و همچنین
گرفته شده از بهترین عناصر
وص تابلوی «بسم‌ا... الرحمن
رفردی. با این توضیح که وقتی
ن است که صفات خداوند را در
ها برای نگارش این آیه از قرآن

از تمام وجود خود بهره بردند تا بیشترین تاثیرگذاری را روی مخاطب خود بگذارند، اما «بسم‌ا... الرحمن الرحیم» استاد شیرازی ارتباطی با مخاطب برقرار می‌کند که به آسانی از بین رفتنی نیست.

آن

ر بین تمام هنرهای جهان اسلام
نماد هنری دین اسلام نام برد.
کتابت قرآن کریم هم که از همان
نابع معتبر دینی و تاریخی روایت
ا را گردآوری کرده و پس از ایشان
لی (ع) خود نیز از خطاطان خوب
به اتمام رسانده.
این خط منسوب به شهر کوفه
ه. البته با گذشت زمان به خاطر
ی دیگری هم برای کتابت کلام ا...
خ» و «ثلث» بیشتر از بقیه مورد
ها و ترجمه آیات مبارک قرآن به
یم هم با شکسته نستعلیق به

نگارش درآمد و این خط در کتابت کلام ا... مجید مورد استفاده قرار گرفت، اما در این میان، زنان خوشنویس و کاتب وحی در تاریخ ایران نیز کم نبودند. در دوره‌های مختلف تاریخی این سرزمین زنان خوشنویس زیادی بودند که به کتابت قرآن کریم پرداخته‌اند که البته تنها نام برخی از آنها بر صفحات تاریخ به یادگار مانده است.

از ارکان خوشنویسی است که در تمام آداب‌الخط‌ها و رساله‌های خوشنویسی ذکری از آن به میان آمده است و همه خوشنویسان صاحب نام متخلق به اخلاق پسندیده بوده‌اند. احترام به استاد و ادای دین نسبت به جامعه و شاگرد و... از اصول بدیهی خوشنویسی است. امانتداری و نقل از روی آثار دیگران با ذکر منبع و... در اخلاق خوشنویسی از الزامات است که امیدوارم به نسل‌های جدیدتر انتقال یابد.

از آنجا که شما تبحر بسیاری در نقاشیخط دارید چرا در سال‌های اخیر، گرایش به نقاشیخط به نسبت خوشنویسی به ویژه در بین هنرمندان جوان بیشتر شده است؟

نقاشیخط که واژه‌ای ترکیبی و حدودا ۵۰ ساله است، هنری ترکیبی و تلفیقی است که هویتش را از خطاطی می‌گیرد و در بین نخبگان و مردم و رسانه‌ها پذیرفته شده است. نام‌های معتبری همچون حسین زنده‌رودی، احصایی، فرامرز پیلارام، رضا مافی و افجه‌ای هنرمندانی هستند که در دوره معاصر خوش درخشیده‌اند و سبک نقاشیخط آنها با هم متفاوت است. نقاشیخط برخلاف خوشنویسی که نظیره‌نویسی و تقلید و کپی از روی آثار دیگران مشروط به ذکر منبع اصلی مجاز است، هنری کاملا شخصی و فردی است. در نقاشیخط کسانی در درازمدت موفق می‌شوند که بتوانند سبک و تکنیک فردی خود را داشته باشند. ولی با کمال تاسف باید بگویم عده‌ای از روی آثار بزرگان این رشته کپی کرده یا با تغییر اندکی به نام خود ثبت می‌کنند. تعداد زیادی از این افراد از روی کارهای من کپی کرده و در فضای مجازی بیشتر از خود من کامنت دریافت می‌کنند! و نکته اینجاست که این افراد نه‌تنها سرزنش نشده بلکه توسط دلالان بازار تقویت و تشویق هم می‌شوند.

پس از نظر شما نقاشیخط اعتبار و جایگاه خوشنویسی سنتی را خدشه‌دار نکرده است؟

آثار نقاشیخط اگر شان هنری داشته باشند نه‌تنها جایگاه خوشنویسی را خدشه‌دار نمی‌کنند بلکه باعث می‌شوند که ظرفیت خوشنویسی در عرصه‌ای وسیع‌تر و بیشتر در بین مردم دیده شود.

در مجموع می‌توان به نوعی گفت که خوشنویسی برای هنرمند نوعی سلوک و طی طریق معنوی است؟

بله، خوشنویسی پیوند تنگاتنگی با معنویات و عرفان داشته است و خوشنویسی علاوه بر مشق از روی خط استاد با طی طریق و سلوک معنوی به این جایگاه ارزشمند دست پیدا می‌کند.

اگرچه هنر خوشنویسی یکی از هنرهای ایرانی به شمار می‌رود اما آثار کلاسیک این رشته چندان از سوی سرمایه‌گذاران مورد اقبال قرار نمی‌گیرد و خوشنویسی نتوانسته آن طور که باید و شاید نقشی در چرخه اقتصاد هنر ایفا کند. که آیا یک حراج تخصصی می‌تواند به چرخش چرخ اقتصاد هنر خوشنویسی کمک کند؟

باید به این نکته توجه کرد که سرمایه‌داران ما اکثرا نسل اولی هستند؛ یعنی نسل اول سرمایه‌داری. لذا هنوز فرصت نیافته‌اند که در مسائل فرهنگی-هنری توجه و تاملی داشته باشند. حراج تهران توانست تعدادی از این صاحبان سرمایه را به حوزه هنر مدرن و معاصر سوق دهد. ولی هنر زیبای خوشنویسی که قرن‌ها هنر اول ایرانی‌ها بوده و از اصیل‌ترین هنرهای ایرانی است نیازمند سرمایه‌دارانی است که خود نیز از اصالت لازم برخوردار باشند و عمق زیبایی و روح ایرانی را بتوانند در آن به درستی تشخیص دهند.

اطلاعیه سازمان ملی استاندارد ایران

به استناد مصوبات هشتاد و هشتمین اجلاس شورای عالی استاندارد مورخ ۱۳۷۱/۱۲/۰۵ روغن زیتون مشمول مقررات استاندارد اجباری می‌باشد. استاندارد ملی به شماره ۱۴۴۶ تحت عنوان« روغن زیتون- ویژگی‌ها و روش‌های آزمون» در یک هزار و هفتصد و هفتاد و یکمین کمیته ملی خوراک و فرآورده های کشاورزی مورخ ۱۴۰۰/۰۸/۲۹ مورد تجدید نظر چهارم قرار گرفته است؛ مراتب جهت اطلاع عموم و توجه به الزامات قانونی آگهی می‌گردد.

الزامات قانونی:

◄ شروع اجرای اجباری اصلاحیه استاندارد مذکور سه ماه پس از انتشار آگهی در روزنامه می‌باشد. و تا قبل از تاریخ مذکور تجدید نظر سوم استاندارد فوق معتبر می‌باشد. ◄ نشانه گذاری فرآورده‌هایی که استاندارد آن اجباری اعلام شده، با علامت استاندارد الزامی است و تولید،تمرکز، توزیع و فروش این فرآورده‌ها باکیفیت پایین‌تر از استاندارد و یا بدون علامت استاندارد ایران ممنوع می‌باشد. ◄ علامت گذاری فرآورده‌های مشمول استاندارد اجباری مستلزم دریافت پروانه کاربرد علامت استاندارد می‌باشد. ◄ اعطاء پروانه کاربرد علامت استاندارد به واحد های تولیدی منوط به تامین شرایط عمومی تولید و انطباق کیفیت فرآورده با استاندارد ملی مربوط می‌باشد. ◄ رعایت کلیه مقررات استاندارد اجباری و سایر قوانین و مقررات جاری در مورد کالاهای وارداتی الزامی می‌باشد و کیفیت مواد و کالاهای وارداتی بر حسب ضرورت و اولویت و توجه به مسائل سلامت، ایمنی بهداشتی زیست محیطی و اقتصادی باید با استاندارد ملی و یا استاندارد های معتبر و ضوابط فنی مورد قبول سازمان منطبق باشد. ◄ صادرات فرآورده‌های مشمول اجرای استاندارد اجباری به یکی از طرق ذیل ارزیابی انطباق می‌گردند: الف- صدور گواهی انطباق توسط سازمان ملی ایران ب- صدور گواهی انطباق کالاهای صادراتی براساس استاندارد تعیین شده توسط کشور هدف ج- صدور گواهی انطباق کالاهای صادراتی براساس استانداردهای بین المللی مورد قبول طرفین و یا مشخصات فنی اظهارشده توسط مراجع قانونی و یا ذیصلاح کشور هدف. ◄ کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی ذیربط می‌توانند جهت کسب اطلاع بیشتر به تارنمای رسمی سازمان ملی استاندارد به نشانی: www.isiri.gov.ir و یا در تهران به سازمان ملی استاندارد و در استان‌ها به ادارات کل استاندارد مراجعه نمایند.

دفتر روابط عمومی و ارتباطات بین الملل

۱۳۰۰۴۱۳ - م الف/ ۱۵۹

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

سازمان زندان‌ها و اقدامات تامینی و تربیتی کشور
اداره کل زندان‌های استان تهران

۱ **دستگاه مناقصه گزار:** اداره کل زندان‌های استان تهران در نظر دارد، **تامین تعداد ۱۲,۰۰۰ ورق پانچ سیاه فلزی مورد نیاز اردوگاه کاردرمانی فشافویه را از طریق مناقصه عمومی واگذار نماید.** کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت در سامانه، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

۲ **برآورد اولیه:** ۷۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

۳ **مبلغ تضمین شرکت در مناقصه:** ۳,۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

۴ **تاریخ انتشار در سامانه:** ساعت ۱۹ **سه‌شنبه** مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۲۳

۵ **مهلت دریافت اسناد:** تا ساعت ۱۹ **شنبه** مورخ ۱۴۰۱/۰۱/۲۷

۶ **مهلت زمان ارائه پیشنهاد:** تا ساعت ۱۹ **سه‌شنبه** مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۰۶

۷ **زمان بازگشایی پاکت ها:** ساعت ۱۱ صبح **چهارشنبه** مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۰۷

۸ **مهلت تحویل پاکت ضمانت نامه (الف):** ساعت ۱۳ **سه‌شنبه** مورخ ۱۴۰۱/۰۲/۰۶

۹ **محل تامین اعتبار:** اعتبارات هزینه‌ای

۱۰ **مدت اجرای پیمان:** یک سال شمسی

◄ **نوع تضمین شرکت در مناقصه:** ضمانت‌نامه بانکی یا واریزی وجه نقدی به حساب شبا به شماره **IR220100004074013107865426** بانک مرکزی، حساب متمرکز وجوه سپرده بودجه عمومی اداره کل زندان‌های استان تهران

م الف/ ۱۳۸ ۱۲۹۹۹۱۵